

Alexandreida

Zlomek Svatovítský

- 1 Genz ze ymene byl wyeħlašny,
gehoz rozum byl tak yašny,
ze gmu bylo wšyeczko znamo
w zemy, v morzy, w hwyezdach tamo,
5 ten wšak tštweru wyecz wyczita,
gez przed geho šmyšlem škrita:
„Kak mam“, prawye, „širdcze radne,
wšak mam trzy wyeczi nešnadne,
a pak owšyem cztwrte wyeczi
10 šmyšlem nemohu došyeczzi:
kdez ššye czlun v wodach plazi
a kdez had po škalach lazi,
kdez orel wštupi w oblaky.
Kto ma tako šwyetla zraky,
15 by mohl ty czyešti poznaty,
ande šy[e] kazda potraty?
Iakz ta trogye wyecz pomyne,
tako y gich šled pohyne.
Ty trzy dziešti znaty pylno.
20 Ale ze owššyem všylno
czyeštu czlowyeka mladeho
znaty w rozkoššy chovaleho,
w toho myššly wezdy bluzi,
ny gye kdy czele pošuzi.“
25 A kdyz ten w nyeczem bludy,
gyenz šmyšlem w[z]šyel na wšye lidi,
acz šye kde v mych šlowyech potknu,
šnad mne pron w tom nychz nedotknu,
neb ššem przed nym tako mały,
30 iakz priede lwem zwyerz vštali
a przed šlunczem woššczyena šwyeczka
neb przed morziem myelka riezczka.
Wšak ššyem to z mladošti šlychal,
gehoz ššem ššye wzdi vštichal:
35 tu myšl magy mnozi lyde,
ze tak brzo zle pošudye.
W tom rziedko wynde z prižšlowye:
gedny proto nepochwale,
ze, mayucz šmysla v male,
40 nerozumyegycz škladanye,
czuzye šlowa brzo wzħanye;